

יהי אלמוגי!

ב ממרכת הקולנוע בהוליווד קיים מוסד הקרוי Central Casting. זוהי מעין ליסכה מרכזית לליהוק סרטים. מישהו וקוק לשחקן שיגלם את תפקידו של שודד אסקימוסי, סאמוראי יפאני, בתור לה טאטאי? אין בעיות. הליסכה תשגר את המועמד המתאים. מה היה קורה אילו ביקשה חברת מטרון גולדווין מאייר מהליסכה להמציא לה שחקן המתאים לתפקיד מנהיג התנועה הציונית, נאמר בסרט הקשר הישראלי? אפשר לתאר את הסצנה. המפיק, הבמאי ומלחכי-הסינכה שלהם יושבים בחדרהי-שיבות. נקישת בלת. נכנס יוסף אלמוגי. **דרגע קט — תדרמה כגדלת. ואז קופץ המפיק ממקומו וצועק: „גאונות! בריוק מה שדרוש!“**

צ מרת מיפלגת העבודה (או מפא"י, או הגוש) פועלת כמהדורה הישראלית של Central Casting. דרוש רב ראשי? רמטכ"ל? נשיא המר דינה? שגריר בלונדון? שופט עליון? **אין בעיות. יש.** עם מותו של פינחס ספיר, שהיה עצמו

תיות הסודיות למיפלגות ה-ציוניות". ("ציוני", במובן זה, הוא אדם השואף לחיות על חשבון העם היהודי.) נסתבר כי מדי שנה משולמים מיליונים לחרות, לליברלים, למפד"ל, למיפלגת העבודה, למפ"ם ולשאר. **אבן זה היה רק קצה הקרחון.** לאחר-מכן נתגלה כי מילכד ההקצבות, יש גם שיטה של "הלחאות", חרות "חיי" לת" לטכנות מיליונים, בלי כל תיקווה שהלוואה תוחזר אי-פעם. מוסדות שונים השייכים לליכוד הימני חייבים מיליונים נוספים. מצב דומה קיים במרכז ובשמאל. **אבל גם זה רחוק עדיין מכפיס הקרחון.** כדי להגיע אליו, יש לבדוק בזוכמת מגדלת אלפי פרטים של תקציב הסוכנות. או יסתבר כי אף פריט אחד אינו מה שהוא מתיימר להיות. שליחים "חור"ל? זוהי שיטה של חלור קת שלל על פי המפתח המיפלגתי. כל מנגנון מיפלגתי מקבל את חלקו ומחלק את השליחויות בין עסקניו. חינוך תורני? הסברה? נוצר? — כנ"ל. שוחד לעסקנים, שלל לסיעות, כסף מתחת

לא היה עושה זאת. לשם כך דרוש אדם מיווחד. נכנס, איפוא, למחשב פרט שני: **דרוש אדם ציוני, השוחח כיום הצביעות כמו כרוש כים.** **אדם שיטחי יכול היה להתפתות לי אמונה הטפלה כאילו מנהיג התנועה הציונית צריך להיות ציוני.** זוהי טעות גמורה. ההיפך הוא הנכון. אדם ציוני היה, בוודאי, טוען כי הציונות תובעת מכל יהודי לעלות לארץ-ישראל. ממילא היה דרוש מכל העסקנים הציוני ניים להראות דוגמה אישית ולעלות מייד. **אדם כזה פסול מראש מוכרחו כי תפקידו ראש ההנהגה הציונית.** הוא צריך לנצח על מיסד עולמי כביר, המורכב מעסקנים מיקצועיים. זהו מעין נחיל-דבורים, הנמצא בתנועה מתמדת ("התנועה הציונית"). כמו שהדבורה עוברת מן פרח לפרח ויונקת את הצוף, כן טס המנהיג הציוני מקהילה לקהילה. הציונות הפכה מישלח-יד, מיקצוע, פרי נסה. היא מאפשרת לשיכבה דקה של עסקנים מיקצועיים לחיות על חשבון העם

של קנוניות, "יד רוחצת יד". בקהילות היהודיות מפעיל המנגנון מערכת טוטאליטארית, המזכירה לא פעם את המנגנון הקומוניסטי היריב. מי שמתח ביקורת, מושמץ. במקרים קיצוניים יותר, מופעל חרם כלכלי. שום עיתון אינו מעז לפתוח את עמודיו בפני דיעות יהודיות חורגות. מי שפותח פה, לומד במהרה שדאי לו לסגור אותו, ומהר. **אין כאן מקום ליפהינפשו, דדמוקי רט רקוב, דאיסטנים.** פרט נוסף למחשב: **דרוש אדם בלתי-דמוקרטי מטיבי עין, וכדאי שיהיה קצת ברוטאלי.**

הנה כי כן, נכנס למחשב דיוקן מסור-עור של האיש הדרוש: איש מיפלגתי העבודה, אדם שלגביו המיפלגה היא ערך עליון, ציניקן, אמן הצביעות, עסקן מיק-צויע הרגיל לחיות טוב על חשבון ציבור, האוהב חיים טובים וטוילים בעולם, אנטי-דמוקרט מושבע — ואם אפשר, גם גס-רוח, ברוטאלי בשעת הצורך, ללא גינונים מיוותרים של מוסר, השכלה ושאר-רוח. ועכשיו ניתן למחשב לעבוד. **הכרטיס הראשון הנפלט: יוסף אלמוגי.** האיש האיריאלי. אדם קשות? הוא היה הורוע המבצעת איש-מיפלגה? גם אחרי שהלך, ברגע של שטות ומתוך חשבון כוזב, אחרי דויד בן-גוריון, מיהר לחזור לגוש לפני כל חבריו. כפרס קיבל את תפקיד שרה-עבודה — תפקיד ריק מכל תוכן ביצועי, שאיפשר לו להעסיק 11 קצינים של היסטיציבור, שכולם עסקו יומס-ולילה בפירסומת אי-שית לכבוד השדר. ציניקן? רק לפני שנתיים נשבע באוזני בוחרי חיפה, שיכחן לפחות ארבע שנים מלאות בערייה, הפרת הבטחה פומבית זו מזכה אותו בציון גבוה בטבלת הליגה ה-מיפלגתית. מי שהאמין לו אז, מוטב שישש-תוק עתה, ולא יתדונן על טיפשותו. מי שדוונג לעיר חיפה, בוודאי יפעל לבחירת אלמוגי לתפקיד הציוני.

לא נותקה עוד השלשלת: בנימין-זאב הרצל, מכס נורדאו, חיים וייצמן, יוסף אלמוגי

במשך שנים רבות מלך-הליהוק, התפנה הכסא הכפול של יו"ר הסוכנות היהודית וראש ההנהלה הציונית. לישכתי-הליהוק התכנסה, עברה על הכר-טיסיה ושלה שם אחד: **יוסף אלמוגי.** הוא הקפיץ, החריד, הדהים, זיעוע, אך, לדעתנו, היתה זו בחירה גאונית.

א ילד היתה הבחירה נעשית באמצעות מחשב אלקטרוני, איך היינו מתכ-נתיים אותו? איך היינו מגדירים, למען המכונה, את התכנות הדרושות בשנת 1975 לאדם ש-יעמוד בראש הסוכנות היהודית והמנגנון הציוני? מה זאת, ביכלל, הסוכנות היהודית? לפי ספר-האגדה, הגלמד בשיעורי התור דעה היהודית, זהו המוסד העליון המגייס את יהודי העולם למען קידום מדינת-יש-ראל, קיבוץ גלויות והגשמת חזון הדורות. של מיפלגות-המימסד, הסונקציה העיקרית של הסוכנות היחור דית היא לשמש כמשאבה ענקית, השור אבת מיליוני דולרים מכסי היהודים ב-רחבי העולם, ישר לתוך הכיסים הקרועים של המיפלגות הישראליות, תוך הונאת מסי-הכנסה של תריסר ארצות.

ב שעתו ניצלתה את מעמדי כחבר-כנסת כדי לגלות את הקצבות השני

לשולחן למיפלגות, מימון פעולות מיפלג-תיות באיצטלה של פעולה ציונית. פיתוח חקלאי? הכסף הולך לתנועות התיישבותיות, המחזירות אותו למנגנוני המיפלגות. בלשון הגאננטריים של אר-צות-הברית, קוראים לזה, "לכנס כסף". **תפקידו העיקרי של יושב-ראש הנהלת הסוכנות הוא לפקח על ה-חלוקה בין מיפלגתו והאחרות.** זהו, על כן, הפרט הראשון למחשב: **דרוש אדם שהוא חבר המיפלגה הנכונה, המסור דה מלכיונפשו.**

ג ושביראש הסוכנות דומה לקרוס-ייה — האיש היושב בראש שולחן-ההור לטה בקאזינו של מונטה-קארלו. הקרופיית אינו זקוק לדיפלומה במדעי הרוח, רגישות מוסרית וחוש אסתטי על-לים להפריע לו במילוי תפקידו. **עומת זאת זקוק הקרופיית לעין מחירה וזירי-כרוז.**

הוא צריך להניע את המגרסה שלו עלי פני השולחן הירוק, לגרוף לקופה את ה-פרוטות האחרונות של פלוני ולדחוף הר של אסימונים לאלמוגי, הכל לפי סיבובי הגלגל המיפלגתי. לא כל אדם מסוגל לתאר באוזני יהודי מייאמי-ביץ' את הסבל הנורא של שכונות העוני בישראל, לקבל מדיהם ציקים שמי נים רטובים מדמעות, ולמסור למחרת היס את הציקים האלה לחבורה ציונית של עס-קני-מיפלגות, החיים במלונות-פאר. **הרצל לא היה עושה זאת. נורדאו**

היהודי ברמת-מיחיה מפליגה, איש מהם אינו חולם לוותר על כך כדי להצטרף לי-מושבע-עולים בנגב הצפוני. הם רוצים לבוא ארצה כ"מישלחות מני היגים", להתקבל כאורחים מכובדים, לח-יות במלון המלך דויד או הילטון, להת-קבל על-ידי ראשי המדינה, להצטלם ב-בתי-הקברות של צה"ל, לנאום על הצורך להחזיק בכל שעל של אדמה כבושה ול-הילחם עד טיפת-הדם האחרונה, ולחזור לי-ווילה מפוארת בבוורלי-הילס, קליפורניה. **אנשים כאלה רוצים לראות בי ראש המוסד, איש כלכבם.**

זהו, על כן, הפרט השלישי למחשב: **דרוש עסקן מיפלגתי מיקצועי, שאין לו מיקצוע אחר, הרגיל לאכול, לשתות, לנוע בארץ וזטייץ רמת-מיחיה מכסימולית.**

ב סוכנות היהודית ובתנועה הציו-נית של 1975 אין שמץ של דימוקר-טיה. כל המיכנה העדין הזה של חלוקת-שלל ושחיתות בכל הדרגים לא יכול היה כלל להתקיים במערכת דמוקרטית של בחי-רות חופשיות, ביקורת ציבורית ופיקוח. פעם נוצרה פיקציה של זכות-בחירה ב-אמצעות "שקלים", המיפלגות קנו את ה-שקלים, חילקו אותם לעסקנים ובחרו ב-עצמן. בינתיים הופשט התהליך, בארצות רבות באים, "הסכמים בימיפלגתיים" במ-קום בחירות, בארץ מחולקים המנדטים בין מיפלגות-המימסד, הכל מבוצע בדרך

הוא שבר את שביתת-הימאים הגדולה ב-עזרת גאון מדמיע, אלות המישטרה ומספירי-שביתה זרים שהובאו מקפריסין. איש-מיפלגה? גם אחרי שהלך, ברגע של שטות ומתוך חשבון כוזב, אחרי דויד בן-גוריון, מיהר לחזור לגוש לפני כל חבריו. כפרס קיבל את תפקיד שרה-עבודה — תפקיד ריק מכל תוכן ביצועי, שאיפשר לו להעסיק 11 קצינים של היסטיציבור, שכולם עסקו יומס-ולילה בפירסומת אי-שית לכבוד השדר. ציניקן? רק לפני שנתיים נשבע באוזני בוחרי חיפה, שיכחן לפחות ארבע שנים מלאות בערייה, הפרת הבטחה פומבית זו מזכה אותו בציון גבוה בטבלת הליגה ה-מיפלגתית.

מי שהאמין לו אז, מוטב שישש-תוק עתה, ולא יתדונן על טיפשותו. מי שדוונג לעיר חיפה, בוודאי יפעל לבחירת אלמוגי לתפקיד הציוני.

צ יוני אמיתי עלול ללקות במרה שחורה, הרצל — נורדאו — וייצמן — אלמוגי, איזו רשימה! **אבל אין צורך להתייאש, צריכים פשוט להשתחרר מטעות.** אין כל קשר בין החזון הציוני לבין ה-הסתדרות הציונית והסוכנות היהודית, כי שם שאין קשר בין חזונו של ישוע לבין הבנק של הוואתיקאן, או בין חזונו של מארכס לבין האוליגארכיה של הקרמלין, אילו פתחה האדמה פיה ובלעה את המימסד הציוני, היתה הציונות יוצאת נשכרת. **עד אז, יהי אלמוגי!**